

Publicerad 2024-03-03 00:02 av Ludvig Nord

Metall

I den tunga grottan som stryper Göteborg
Jag har glömt varför
jag lämnade lägenheten
Jag har glömt varför
vi skrattar

Ute är det kallt
Dammigt under sängen, tror jag
och grått
Ett tåg klyver staden på mitten
smutsig metall
mot sköra kroppar
metallen som letar i köttet
efter avkastning

En människa i den rena kylan
Varför städar dom aldrig dessa jävla tåg?
Värmen är befleckandet
kylan är reningen

Den moderna tragedin
Vi lever som blinda bödlar
och har förkastat det heliga

och alla dessa jävla säljare
dom är samhällets smutsiga kugghjul
och jag gråter för dom
dom är smutsig metall
och jag gråter för oss
och jag hittar inte hem
det gör inte någon längre

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ludvig Nord med Poeter.se id #232662 innehar upphovsrätten